

BONUM

ČASOPIS FARNOSTÍ IVANČICE A ŘEZNOVICE

**SLOVO
O. MARIUSZE / 2**

**VYPRÁVĚNÍ
O VÁNOCÍCH / 4**

**ZE ŽIVOTA
VE FARNOSTI / 10**

**PASTORAČNÍ
A EKONOMICKÁ
RADA / 13**

**NAŠE ANDĚLKA
A TEREZKA
Z LISIEUX / 15**

**POZVÁNKY
NA ADVENT
A VÁNOCE / 17**

FARNÍČEK / 18

Ježíšovo narození

nezištná nabídka Otcovy lásky

Možná jste někdy přemýšleli nad tím, jak vypadaly první Vánoce? Jak je prožívala Svatá rodina? Byly prostinké, chudé a nenápadné. Nikdo nevěděl přesně, kde se narodí dlouho očekávaný Spasitel. „Snad v Betlémě“ – říkali. Ale v Betlémě bylo asi 500 domů, tak kde to nakonec bude?

Nevěděli. Věděli jen, že doba je zralá. Rod Davidův už nevládnul a místo něj měli krále Heroda, římského kolaboranta. Věřili tedy, že Boží přísliby o Mesiáši se musí brzy naplnit. A jak se tento slíbený příchod Spasitele odehrál?

Asi takto: dva unavení poutníci – Maria a Josef – se po čtyřdenním pochodu dostali do Davidova města Betléma. Dlouho tam hledali nocleh, ale marně. Nakonec jim zbyla jen jakási jeskyně, do které naháněli pastýři svá stáda. Byl to v podstatě špinavý chlév s hrstí sena. Zde se uložili na noc.

„Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila ...“ (Lk 2,6).

Radoval se tenkrát někdo z příchodu Božího Syna na zem – kromě této malé věrné hrstky Izraelitů, Marie, Josefa a prostých pastýřů? Víte, z čeho se tenkrát svět radoval? Že se v Římě v kapitolu narodil císař Augustovi synáček. Čekala na něj zlatá kolébka a velká oslava v celé Říši. A co z této velké císařovy oslavy dnes zbylo? Ví někdo z vás, jak se jmenoval tento Augustův synek?

A jméno tohoto nepatrného Dítěte, narozeného tenkrát v Betlémě, znají dnes téměř všichni lidé na světě. Na místě, kde stál chlív, ve kterém se Ježíš narodil, stojí dnes bazilika. Místo Ježíšova narození je snad nejznámějším místem na světě.

Ale nejde zde jen o to historické Ježíšovo narození v určitém úseku lidských dějin, Ježíš se i dnes neustále „rodí“ v lidských srdcích. Přichází v pokoře jako bezmocné Dítě, aby nás svou velikostí neohromil. Nekřičí, nevnučuje se, není jako televizní reklamy, billboardy či reproduktory supermarketu, které nás svou nabídkou chtějí ohlušit a přinutit, abychom to koupili. Zde je nabídka nezištné Lásky a moje naprosto svobodné rozhodnutí, jak se vůči tomu postavím.

Někteří z nás měli štěstí tu Lásku už objevit. Někdo je k víře vedl anebo potkali pravého křesťana, který v nich ten oheň Lásky zapálil.

I my budme apoštoly Lásky, nenechávejme si tu vánoční radost jen pro sebe. Celým svým životem ukazujme, že zde je opravdový Spasitel a za mnohé mu vděčíme.

***Vážení a milí farníci,
s radostí v srdci a pocitem
velké vděčnosti Bohu
za Vás, za mé dvě nové far-
nosti, chci Vám a Vaším
drahým už teď popřát ra-
dostné Vánoce – pravou
radost z příchodu Emanuela
a požehnaný rok 2026.***

***At' dobrý Pán vyslyší Vaše
modlitby a splní všechny
ušlechtilé touhy a přání.
Neustále se modlím, aby
naše město a obce byly
prostředím, ve kterém se
snadno pozná, že zde žijí
lidé, kteří mají k sobě
blízko, protože je spojuje
stejně úsilí o společné
dobro a bratrská láska.***

Váš bratr v Kristu
P. Mariusz J. Sierpniak

o. Mariusz

ADVENT A VÁNOCE

Co znamená “advent” a o čem jsou vlastně Vánoce? Připravila Vladka Pavlíková

Příchod Božího Syna na zem je tak mimořádně významná událost, že ji Bůh připravoval po staletí.

Slovo „advent“ znamená příchod a v době adventní se těšíme na oslavu příchodu Spasitele v lidském těle. Bůh nám říká, abychom se připravovali, abychom bděli, ale hlavně, abychom se Ho nebáli; proto přišel v lidském těle jako malé bezbranné dítě.

Láskyplný a štědrý Bůh nás obdarovává tím nejcennějším, co má, svým Synem. Bůh nám nejen o Vánocích připomíná, že chce vstoupit do našich životů,

aby nás ujistil, že Mu na každém z nás velmi záleží, že každého z nás miluje osobně a bez podmínek.

Příchod Božího Syna na zem je tak mimořádně významná událost, že ji Bůh připravoval po staletí. Každoročním slavením adventní liturgie církev aktualizuje toto očekávání Mesiáše tím, že se vžíváme do této dlouhé přípravy na první Spasitelův příchod.

Vánoce jsou naplnění starozákonních zaslíbení o Mesiáši, který nás vysvobodí z našich hříchů.

Ježíš se narodil v nuzné stáji, v chudé rodině, prvními svědky této události byli prostí pastýři. Vánoční tajemství se naplňuje v nás, když jsme dotvářeni v podobu Krista. Vánoce jsou tajemstvím této podivuhodné výměny: Stvořitel se stal člověkem a narodil se, aby přijal účast na našem lidství a nám dal účast na svém božství.

Když andělé zvěštovali pastýřům, že se narodil Boží Syn, tak se mu přišli poklonit. Každý pastýř s sebou vzal alespoň malý dárek, ale jeden pastýř neměl vůbec nic, co by přinesl. Když přišli do stáje za Marií, Josefem a Ježíškem, tak ten zrovna usnul. Malý pastýř jím byl tak fascinovaný, že si stoupl blízko Marie a hleděl na Ježíška. Maria si tohoto pastýře všimla, a když jí ostatní začali předávat své dary, vložila ona svůj spící dar světu do prázdných rukou malého pastýře.

Kéž bychom nemarnili čas hledáním toho, co nás učiní šťastnými, ať už jsou to všechny

hmotné dary světa nebo dokonale vyprané záclony či vymetený prach i za sporákem, protože o Vánocích jsme od Boha dostali všechno, co potřebujeme.

Narozením Pána Ježíše vstoupil do našeho života pramen naděje a světla, které nehasne ani před nejčernější tmou a který jediný dává hodnotu našemu životu.

Adventní rána mého dětství

Pamatuji si, jak v adventu bývaly brzy ráno roráty. Vstávalo se ještě za tmy, kdy venku panovalo ticho a chlad, a já se vydávala do kostela před odchodem do školy.

Vyprávění paní Anežky Horké

V chrámě svítilo jen slabé světlo, zpívaly se staré adventní písně. Celé to mělo zvláštní kouzlo očekávání. Děti tehdy sedávaly vpředu, před lavicemi – a také já. Dodnes mám v paměti, jak jsem si neuměla najít ve zpěvníku správnou písničku a pomohli mi rodiče pana Slabého, kteří sedávali v první lavici. Byli to rodiče místního pana faráře, a právě jejich laskavost a ochota pomoci mi tehdy dodaly jistotu i pocit, že jsem součástí společenství.

Po mši svaté jsme se s ostatními zastavili v pekárně. Tam na nás čekaly voňavé, ještě teplé rohlíky – jejich křupavá kůrka a měkký vnitřek byly malou odměnou za brzké vstávání.

Každý den jsme od pana faráře dostali obrázkové razítko na papír s vyobrazením Pána Ježíše. Ten papír se postupně plnil barevnými značkami a já měla radost z každého dalšího otisku. Byl to vlastně adventní kalendář, který se neotvíral čokoládou, ale účastí na rorátech a společným očekáváním Vánoc.

Advent a Vánoce v Ivančicích dříve

„Na svátky jsme ale byli u oltáře všichni, sakristie byla plná.“

Vyprávějí František a Jiří Pavlíkovi

Když vzpomínáme na adventní dobu v Ivančicích, vybavují se nám chvíle, které už dnes člověk moc nevidí. Na Hlíně býval krásný zvyk: ještě za tmy se lidé vydávali s lucernami přes Jakub na roráty. My děti jsme pak po ranní mši spěchaly do školy. Večerní bohoslužby tehdy nebývaly a také Štědrý den měl jinou podobu než dnes – odpolední mše svatá se nesloužila, všichni jsme se scházeli až na Půlnoční. Betlém býval postavený v kapli Panny Marie Bolestné. Pan kostelník Kaláb připravoval jeho základ a starší farníci říkali, že kdysi stával na stejném místě jako dnes.

V době adventu nacvičoval dě-

tský sbor pod vedením pana Dusíka, tehdejšího regenschoriho, koledy na kůru.

K atmosféře těch dnů svými službami mnoho přispívali také manželé Kaplerovi: paní Kaplerová učila náboženství a pomáhala s pracemi na faře i v kostele, pan Kapler se staral o ministranty. O Vánocích bylo u Kaplerů vždy živo – ministranti k nim chodívali zpívat koledy a my jsme mezi nimi nechyběli.

Ministrantů bývalo tolik, že se dělili do několika skupin a střídali se ve službách.

„Na svátky jsme ale byli u oltáře všichni, sakristie byla plná.“ V Ivančicích bývali zpravidla tři kněží. Farář obvykle sloužil mši svatou a kaplani zpovídali, navštěvovali nemocnici nebo ústav pro neslyšící. Ve všední dny se mše svaté sloužily také u tehdejších vedlejších oltářů – u dnešního svatostánku (oltář Svaté rodiny) a u oltáře v kapli Panny Marie Bolestné. Vybavují se nám jména kněží, kteří naším dětstvím a mládím prošli: farář P. Zouhar, kaplani P. Maxa

a P. Prnka, později také P. Chromeček. P. Slabý byl prvním knězem, který zde zůstal nakonec sám; tehdy mu s účetnictvím pomáhal náš otec, Jan Pavlík. Později ve farnosti působili i kaplani P. Dokládala a P. Pernička.

Na tyto adventní a vánoční chvíle vzpomínáme s velikou vděčností a věříme, že i dnešní generace najde v adventu a Vánocích stejnou radost, pokoj a Boží blízkost, jakou jsme prožívali my.

Připravila Vladka Pavlíková

Vzpomínka na “Mikuláša”

“A pak, šup, zhasly světla, začalo to řinčat, rachot jak hrom a dovnitř nakráčeli čerti.”

Vyprávění místního farníka

“Hele, poslóchej, jak to bývalo za našich časů, dyž byl Mikuláš.

To né jak teďka, šecko na mobilu. My sme chódili do Orlovny, tam v té velké tělocvičně, víš

jaká? Lavice nachystaný, jedna vedlé druhé, a stejně narvaný k prasknutí, jak došlo děcek s rodičama půl dědiny.

Než vůbec Mikuláš přišel, tak mládež dycky cosi sehrála. Jednou pohádku, jindy zas nějaký příběh z evangelia, ale dycky to bylo dělaný tak, aby sa člověk i zasmál. Žádný suchoty, to né. Měli kostýmy, všeci byli natřeni, no jak divadlo.

A pak, šup, zhasly světla, začalo to řinčat, rachot jak hrom a dovnitř nakráčeli čerti. Řetězy cinkaly, do toho dva andělíčci, no a nakonec sám Mikuláš. Pak se četly jména děcek. Každý muselo něco zazpívat nebo říct říkanku, jinak by to nebylo ono.

A dyž bylo děcko podle Mikuláša moc rošťačivý... no, to už si poslyš: čerti ho strčili do pytlá a odnesli ven z tělocvičny. Ale né že by ho unesli, to zas né, to byla jen taková strašidelná sranda, aby si pamatovalo, že má být hodné.”

Připravil Jan Jelínek

VÁNOČKA

Originální recept paní Jarmily Sklenské.

Tento recept se v naší rodině dědí z generace na generaci už více než 150 let a s každým dalším rokem k němu přibývá špetka osobního kouzla. Pečení vánočky vždy symbolizuje začátek adventního období – první dávka se připravuje už o víkendů před první adventní nedělí a vůně čerstvě upečeného těsta nás pak provází celé Svátky.

Někdo přidá víc rozinek, jiný víc ořechů, ale základ zůstává stejný – poctivé těsto, trpělivé kynutí a rodina u stolu. První kousek se vždycky ochutnává ještě teplý.

INGREDIENCE

1 hrnek **mléka**

2 pol. lžíce **krystalového cukru**

1 kostka **kvasnic**

1 hrnek **polohrubé mouky**

1 hrnek **hladké mouky**

1 hrnek **mletého cukru**

½ hrnku **Hery nebo oleje**

3 **žloutky**

2 polévkové lžíce **rumu**

menší čajová lžička **solí**

dle chuti **ořechy, rozinky, brusinky, mandle**

POSTUP

Rozmícháme droždí s trochou vlažného mléka a cukru a necháme asi 10–15 minut vzejít.

Ve druhé míse smícháme mouky, sůl, cukr, tuk a přidáme žloutky. Do těsta přilijeme kvásek, vypracujeme a necháme alespoň hodinu vykynout na teplém místě.

Dvojnásobně nakynuté těsto pak vyklopíme na vál a znovu krátce propracujeme, dokud se nepřestane lepit.

Poté přidáme rum, případně ořechy, rozinky nebo brusinky a necháme znovu chvíli nakynout.

Nakonec si těsto rozdělíme na 9 dílů: ze 4 upleteme spodní vrstvu, ze 3 střední a ze 2 vrchní vrstvu. Aby vánočka udržela svůj tvar, jednotlivé vrstvy potřeme bílkem a můžeme ji prošpejlovat. Povrch potřeme žloutkem s trochou mléka. Můžeme ji také posypat nasekanými mandlemi.

Pečeme na 200 °C 20–30 min, poté snížíme na 150 °C a pečeme dalších min. 30 minut do zlatavě hnědé.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

na pouti poradit v případě různých nesnází.

Naučili jsme se zazpívat refrén hymny jubilejního roku pomocí gest

a v katedrále společně zapálili svíčku se slovy: „Plamen naděje“.

Při krátké pouti katedrá-

Nábožko na Petrově

V Jubilejním roce 2025, nazvaném „Poutníci naděje“, připravily zaměstnankyně Diecézního katechetického centra Biskupství brněnského program „Nábožko na Petrově“. Využili jsme této příležitosti a v pátek 24. října se šest dětí z naší farnosti, pan farář a katechety společně vydali na výlet na Petrov.

Pestrý a zajímavý program nám umožnil zakusit, jaké strasti mohou poutníky potkat. Například jsme při poryvech prudkého větru hledali správnou cestu do katedrály se zavázanýma očima a museli vymyslet, jak si

lou jsme si připomněli své blízké a všechny, za které jsme chtěli pout' obětovat.

Po modlitbě v adorační kapli, prohlídce presbytáře, nezbytné fotodokumentaci a svačině jsme pak pospíchali na vlak domů.

Vladka Pavlíková

Misijní neděle

V neděli 19. října 2025 se v naší farnosti konala slavnostní bohoslužba u příležitosti 99. Světového dne misií, známého také jako Misijní neděle.

Tento den se v katolické církvi slaví každoročně předposlední říjnovou nedělí již od roku 1926,

pokračování na další straně

kdy jej vyhlásil papež Pius XI. Slavnostní atmosféru podtrhla účast dětí z okolních vesnic, které se aktivně zapojily do liturgie. V rámci průvodu přinesly symbolické dary za misionáře, pronásledované křesťany i hladovějící obyvatele světa. Společně s farníky přednášely prosby za Církev a její misijní poslání.

Po mši svaté bylo pro všechny připraveno malé pohoštění u kostela, které poskytlo prostor k neformálnímu setkání a sdílení radosti ze společné oslavy.

Součástí Misijní neděle byla také sbírka do světového fondu solidarity, spravovaného Papežským misijním dílem šíření víry. Z tohoto fondu jsou podporovány projekty pomoci potřebným a mladým církvím na všech kontinentech.

Naše farnost přispěla štědrou částkou 30 000 Kč. Za tuto obětavost patří všem dárcům upřímné „Pán Bůh zaplat“.

Lucia Žáková

Věčné světlo svítí Ivančicemi

Večer 1. listopadu, na Svátek všech svatých, se Ivančice ponořily do tiché atmosféry vzpomínek a modlitby.

Děti a mladí z farnosti se vydali v průvodu od kostela na místní hřbitov, nesouc lucerny jako symbol světla, víry a naděje.

V kostele otec Mariusz nejdříve přečetl úryvek z evangelia, a mladí vytvořili ze svých luceren tvar srdce – jako znamení Kristovy lásky k živým i zemřelým. Následně přednesli prosby, které vyjadřovaly vděčnost, vzpomínku i přání pokoje.

Průvod pak pokračoval na hřbitov, kde se všichni společně zastavili k tiché vzpomínce.

Otec Mariusz požehnal přítomným a připomněl, že Dušičky nejsou jen dny smutku, ale i naděje. Světlo luceren se tak stalo obrazem víry, která nás spojuje napříč generacemi.

Celá událost byla nejen duchovním zážitkem, ale i krásným připomenutím, že památka na naše blízké může být prosvícena světlem, které si navzájem neseme – v modlitbě, v lásce i v tichém společenství.

Lucia Žáková

Adventní věnce

V sobotu 29. 11. jsme se sešli na faře a společně vytvořili adventní věnce – domů i do kostela. Pokud jste se letos nemohli připojit, zapište si do diáře 28.11. 2026 – těšíme se na vás!

Rádi bychom z této akce udělali tradici: vždy v sobotu před první adventní nedělí se setkáme, budeme tvořit a společně se těšit na advent.

Společenství Modlitby matek

PASTORAČNÍ A EKONOMICKÁ RADA

V čem spočívá poslání a úkoly pastorační rady a ekonomické rady farnosti?

Pastorační rada farnosti (PRF) je poradní orgán duchovního správce, který pomáhá s pastorační péčí a rozvojem života farnosti.

PRF má napomáhat tím, že vytváří prostor pro společné pastorační rozlišování:

PRF pod vedením faráře v jednotě s biskupem zkoumá to, co se vztahuje k pastoračnímu působení ve farnosti, a navrhuje z toho vyplývající praktické kroky.

PRF přispívá k tomu, aby farníci, na základě křtu a biřmování, sdíleli spoluzodpovědnost za dobrou správu farního společenství, a také rozvíjí spolupráci s Charitou.

K hlavním úkolům PRF patří:

- navrhovat, radit a zajišťovat vše, co vede k naplnění poslání farnosti v oblasti svědectví (misie, evangelizace), liturgie, vyučování (katecheze) a služby (diakonie);
- udržovat kontakty se společenstvími a hnutími ve farnosti, a také s obecními samosprávami a společenskými organizacemi;
- pomáhat poznávat zájmy a potřeby farníků;
- hledat, jak by farnost mohla vypadat v budoucnosti a snaží se podle toho stanovit pastorační priority.

Ekonomická rada farnosti (ERF) je pomocný a poradní orgán faráře, který se podílí na hospodaření s majetkem farnosti s péčí řádného hospodáře.

Úkolem ERF je:

- účast na spolehlivé, šetrné, obezřetné a starostlivé správě majetku farnosti, péče o zdroje příjmů, zajištění potřeb farnosti;
- jednání vždy v zájmu farnosti a usilování o vytvoření ducha spolupráce a vzájemné důvěry mezi farářem a farníky.
- Nezapomínají přitom také na ducha křesťanské solidarity s jinými farnostmi, s diecézí a celou církví.

Farář je povinen ERF svolat a vyslechnout její mínění v případech, kdy se jedná o závažné majetkové záležitosti (např. smlouvy, velké opravy, činnosti farnosti s ekonomickým dopadem, jako např. sociální pomoci potřebným apod.).

Nová ekonomická rada

Soňa Březinová

Patrik Feith

Petr Juřena

David Pipal

Petra Vildová

Nová pastorační rada

Radmila Dvořáková

Jan Jelínek

Petr Jelínek

Katarína Kloudová

Marie Kohoutková

Barbora Kršková

Martin Navrátil

Magdalena Pavlíková

Vladimíra Pavlíková

Josef Procházka

Pavla Saxová

Lucia Žáková

Děkujeme, že přijali tuto službu farnosti!

Vánoční světlo

Andělka Muzikářová, básnířka a spisovatelka (11.10. 1924 – 20.12. 2004).

V životě básnířky a spisovatelky Andělky Muzikářové, stejně jako v jejím literárním díle, září víra, zakotvení v milosrdném Pánu, nekonečná důvěra a naděje. A to i v mnohých náročných zkouškách, kterými musela procházet. Její mladý duch a radostná, pozorná, soucitná, ale i energická láska ke všem kolem a zvláště k lidem ve farnosti se nedá zapomenout. Zemřela nečekaně krátce před Vánoci ve svém rodném domečku na Horních Hlinkách. Tento dům odkázala naší farnosti.

**Za dveřmi tolik svízelů a strastí
štěká jak psi zlou rukou rozdráždění.**

**Chudí a bosí v teplou náruč dětství
vmáchnout se chceme pro pohlazení.**

**Skulinka, kterou z ráje světlo svítá.
Pár blízkých věcí rázem zesváteční.
Blýsknutím vyjeví se jejich krása skrytá,
že žasnem vděční.**

**Starostí marných rázem není
a dech tvůj hebký radost připovídá.
Bud' zdráva, lásko! Dobrý a prostý život
za dveřmi čeká a kdo budu? zvidá.**

V těchto dnech si připomínáme odchod naší vzácné farnice na věčnost. Vzpomeňme na ni společně při mši svaté 20. prosince 2025.

Naše Andělka a Tereзка z Lisieux

Andělka nejen sama psala básně i prózu, ale také překládala. V roce 1992 byl knižně vydán její překlad z francouzštiny knihy **“Vstupuji do života – poslední rozhovory svaté Terezie z Lisieux”**.

Přinášíme několik ukázek z této knihy, která nás díky Andělce může vést k blízkému přátelství s touto velkou světicí a učitelkou církve:

„Život není smutný! Naopak, je velmi veselý. Kdybyste řekla: „Vyhnanství je smutné,“ chápala bych vás. Děláme chybu, dáváme-li jméno život tomu, co má skončit. Jen nebeským věcem, tomu, co nemá nikdy umřít, máme dávat toto pravé jméno; a takto chápaný život není smutný, ale veselý, velmi veselý.“

„Myslím, že my, kdo běžíme cestou lásky, nemusíme myslet na to, co se nám může v budoucnu přihodit bolestného, neboť

by to znamenalo, že nám chybí důvěra a to je, jako bychom se míchali do díla stvoření.“

Nepřeji si víc ani umřít ani žít; kdybych totiž měla volit, raději bych umřela, ale protože Bůh volí místo mne, mám raději to, co On chce. To, co On dělá, mám ráda.“

Jednou jsem jí řekla: „Budete se na nás dívat shůry s nebe, vidíte?“ tu odpověděla spontánně: „Ne, budu sestupovat!“

V naší farní

(mini)knihovně najdete:

sv. Terezie: **Vstupuji do života**
(překlad A. Muzikářová)

sv. Terezie: **Příběh jedné duše**

Camille Burette:
Zázraky Terezie z Lisieux

Papež František:
Apoštolská exhortace
Nic než důvěra

Jacques Philippe:
Malá cesta sv. Terezie
z Lisieux

Hélène Monginová:
Rodiče Terezie z Lisieux

100 + 10 let výročí

V našem Jubilejním roce 2025 **slavíme sté výročí svatořečení svaté Terezy** a také **deset let od svatořečení jejích rodičů Ludvíka a Zelig Martiny**.

Jako první kanonizovaný pár svědčí o manželství coby krásné a jisté cestě do nebe.

Papež Lev XIV. se ptá: „Jak by mohla Terezie tak milovat Ježíše a Marii – a pak nám předat tak krásnou nauku – kdyby se to nenaučila od svých rodičů?“

P. Jan Bula a P. Václav Drbola

Jiné životní povolání s jinými úkoly a úplně jiným odchodem na věčnost budeme slavit v Brně v červnu příštího roku:

Za blahoslavené budou slavnostně prohlášeni dva kněží z naší diecéze, mučedníci komunistického režimu P. Jan Bula, narozený v Lukově u Moravských Budějovic a P. Václav Drbola, nar. ve Starovičkách.

Jejich příběh připomeneme v příštím čísle.

Zveme vás k návštěvě stránek www.buladrbola.cz

ADVENT A VÁNOCE V IVANČICKÉ FARNOSTI

13.12. 7.30 roráty, snídaně na faře
a adventní dílna

14.12. 9.00 mše svatá a po ní svačák
pro Mary's Meals

17.12. 17.00 koncert studentů GJB ve
farním kostele

24.12. 15.00 mše svatá pro rodiny s dětmi

28.12. 9.00 mše svatá s obnovou
manželských slibů

3.1. 17.00 koncert chrámového sboru
ve farním kostele

farnost Ivančice

Farníček

V adventu se připravujeme na oslavu narozenin Pána Ježíše. Jaký dárek mu ale dáme? Největší radost bude mít, když pomůžeme někomu, kdo to opravdu potřebuje. Za každý dobrý skutek, či pomoc někomu, můžeš vybarvit jednu hvězdu, která pak bude svítit na Svatou rodinu.

Tipy na aktivity s rodiči

Vánoce jsou velká oslava narození Ježíše.

Zkus si s rodiči povyprávět, jaké to bylo, když ses narodil Ty. Co ti rodiče říkali? Jak se cítili? Možná doma najdete i tvoje první fotky!

Vyrob si vlastní betlém!

Pozvi k tvoření rodiče nebo sourozence a zkuste společně vytvořit betlém podle své fantazie. Použít můžete cokoli, co doma najdete – staré krabice, barevné papíry, látky nebo přírodniny. Až bude betlém hotový, klidně se nám s ním pochlub!

Pojmenuj obrázky a zapiš je do připravených políček. Nakonec zapiš do pravého sloupce písmena podle předepsaného vzorce - vyjde ti tajenka, co je advent.

O první neděli se

první

na

Pátého prosince se přijde
na nás děti podívat

Těsně před Vánoci pečeme

které krásně voní díky

A

--	--	--	--	--	--	--	--

1 2 3 4 5 6 7 8

B

--	--	--	--	--

1 2 3 4 5

C

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

--	--	--	--	--

D

--	--	--	--	--	--	--

1 2 3 4 5 6 7

E

--	--	--	--	--	--	--

1 2 3 4 5 6 7

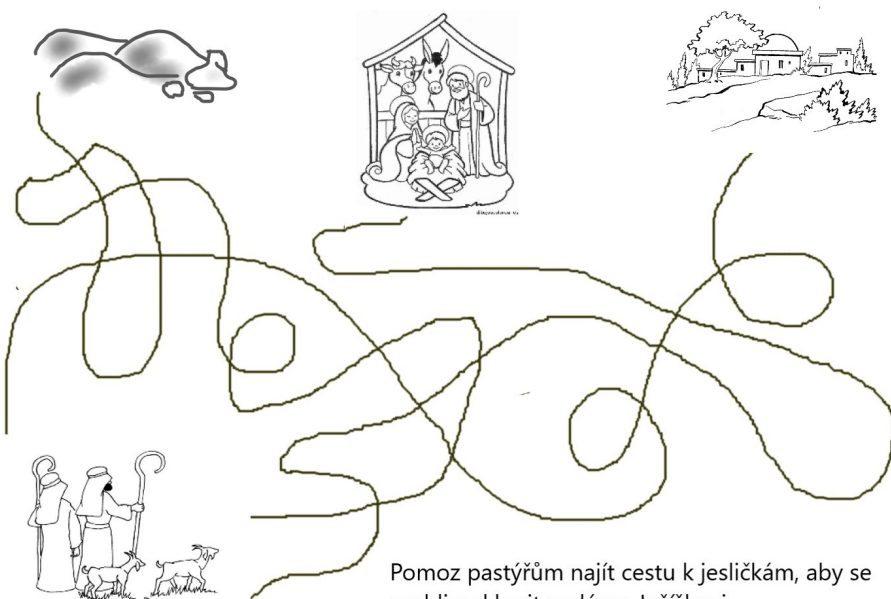
F

--	--	--	--	--	--

1 2 3 4 5 6

které do něj
přidáváme.

A3	→	
F3	→	
E7	→	
x	→	P
E4	→	
C1	→	
C10	→	
A4	→	
C5	→	
A2	→	
B2	→	
D6	→	
C12	→	
E5	→	
E1	→	
F4	→	

Pomoz pastýřům najít cestu k jesličkám, aby se mohli poklonit malému Ježíškovi.

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY od 24.12.2025 do 1.1.2026

	Ivančice	Řeznovice	Polánka
Středa 24.12. Štědrý den - Vánoční vigilie	15:00 Mše sv. z Vánoční vigilie pro rodiny s dětmi		
	22:00 Půlnoční mše sv.		
Čtvrtek 25.12. Slavnost Narození Páně	9:00 Mše sv.	11:00 Mše sv.	
	15:00 Požehnání s bohoslužbou slova		
Pátek 26.12. Sv. Štěpán	9:00 Mše sv.		11:00 Mše sv.
Sobota 27.12. Sv. Jan, apoštol	7:30 Mše sv. s žehnáním vína		
Neděle 28.12. Svatá rodina	9:00 Mše sv. s obnovou manželských slibů	11:00 Mše sv. s obnovou manželských slibů	
Pondělí 29.12. v oktávu Narození Páně	7:30 Mše sv.		
Úterý 30.12. v oktávu Narození Páně	8:00 Růženec na faře		
Středa 31.12. Sv. Silvestr	16:00 Mše sv. s děkovnou adorací a modlitbou o Boží požehnání do nového roku		
Čtvrtek 1.1. 2026 Sl. Matky Boží, Panny Marie	9:00 Mše sv.	11:00 Mše sv.	

Předvánoční svátost smíření

Otec Mariusz zpovídá půl hodiny před každou mší svatou v Ivančicích, s výjimkou 24. a 25. prosince. Dodatečná zpověď v Ivančicích – sobota 20. 12. od 8:00 do 9:00, zpovídá farář z Oslavan, P. Jaromír Gargoš.

Betlémské světlo bude k dispozici 24. prosince od 15:00 do 17:00 v Ivančicích před kostelem.

BONUM ČASOPIS – čtvrtletník farností Ivančice a Řeznovice.

Vydávají Římskokatolické farnosti Ivančice a Řeznovice (Palackého náměstí 9/21, 664 91 Ivančice, +420 604 345 370). • Redakční rada: P. Mariusz J. Sierpniak, Radmila Dvořáková, Blažena Wertichová, Lucia Žáková, Jan Jelínek, Milena Jelínková, Vladimíra Pavlíková, Zdislava Neusserová. Fotografie: Radmila Dvořáková, Barbora Kršková. • **Neprodejné, určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Náklad 100 ks výtisků.** • 1. vydání. • Kontakt: casopis.bonum@gmail.com